

گزارش منابع معتبر، تعداد شهدای جنگ غزه را چندین برابر ارقام اعلام شده ارزیابی می کنند

نسل کشی چندصدهزار نفری در غزه

فرانچسکا آلبانیز گزارشگریزه سازمان ملل در امور حقوق بشر در سرزمین های اشغالی، ماه قبل هشدار داد که پاکسازی آوارهای نوار غزه توسط رژیم صهیونیستی ممکن است منجر به نابودی شواهد مهمی از جنایات وحشیانه این رژیم علیه غیرنظامیان فلسطینی شود و تلاش ها برای بیرون کشیدن پیکر شهدا و شناسایی هویت آنها را مختل کند. او در بیانیه خود اعلام کرد که جمع آوری شواهد و شناسایی هویت قربانیان باید پیش از هرگونه عملیات جامع برای پاکسازی آوارها انجام شود. وی بر لزوم ایفای نقش و مسئولیت فلسطینی ها در تدوین و اجرای طرح های آواربرداری تأکید کرد. این مقام سازمان ملل افزود که آوارها در غزه «تنها به معنای خرابه های ساختمان ها نیست، بلکه بخشی از یک صحنه جرم، یک قبرستان و یک سند فیزیکی محسوب می شود.» آلبانیز اعلام کرد که منابع متعددی به او اطلاع داده اند که شرکت های اسرائیلی در عملیات پاکسازی آوارها مشارکت دارند. باین حال، در جنگی که همچنان ادامه دارد، دستیابی به چنین برآوردهایی به دلیل محدودیت های امنیتی، تخریب گسترده ساختمان ها و جابه جایی مداوم جمعیت، بسیار دشوار است. وزارت بهداشت غزه

گزارش

نزدیک به ۳ سال از بزرگترین نسل کشی قرن توسط رژیم اشغالگر صهیونیستی در غزه می گذرد؛ جنایاتی که همه مرزهای توحش را درنوردیده و تصویر عریان اسرائیل را مقابل دیدگان جهان به نمایش گذاشته است، تصویری که ده ها تلاش می شد با روایت های دروغین و تحریف شده، چهرهای مظلوم و تحت ستم از بزرگترین اشغالگران تاریخ معاصر ارائه داده و واقعیت را مخدوش کند، اما به لطف مجاهدت مردم مظلوم فلسطین، ماهیت آپارتاید یک رژیم نسل کش و کودک کش، برای افکار عمومی جهان افشا و این رژیم ضد بشری امروز منقورترین واحد سیاسی در دنیاست. در این مدت، یک واقعیت مسلم وجود دارد. تعداد شهدای غزه به مراتب و شاید چند برابر بیش از اعلام رسمی است، چراکه در شرایط فاجعه بار کنونی، شمار زیادی از اجساد همچنان زیر آوار مدفون مانده و امکان شناسایی و ثبت آنها وجود ندارد. برآورد دقیق شمار قربانیان جنگ برای درک ابعاد واقعی تلفات و پیامدهای انسانی درگیری اهمیت زیادی دارد.

گزارش ۲۰۲۶ «لنست» از تعداد قربانیان چه می گوید؟

مدارک لازم تهیه شود؛ اسناد فیزیکی اغلب در آتش سوخته یا گم شده اند و دسترسی به سامانه های الکترونیکی نیز دشوار است. در نهایت، سوابق باید در شرایطی منتقل شوند که برق و ارتباطات به طور متناوب قطع است و جابه جایی جمعیت نیز ادامه دارد. افراد همچنان زیر آوار مدفون اند، در حوادث پرتلفات پراکنده شده یا مفقود شده اند و یا در مناطقی قرار دارند که برای خانواده ها و امدادگران دسترسی به آنها ممکن نیست. جابه جایی جمعیت همچنین می تواند شبکه های اجتماعی ای را که در شرایط عادی می توانستند در افراد را تأیید کنند ای را که هم بگسلد. امکان گزارش مرگ نیز به دسترسی به ارتباطات یا دسترسی فیزیکی وایسته است؛ هر دو عامل در نوار غزه به شدت مختل شده اند. بیمارستان ها و مراکز اداری، که معمولاً اسناد کاغذی در آنها انباشته می شوند، بارها مورد حمله قرار گرفته، تخلیه یا ویران شده اند. این مساله موجب افزایش از بین رفتن اسناد و ایجاد گسست در روند ثبت و گزارش دهی شده است. خطر اقدامات تلافی چویانه نیز می تواند بر انگیزه افراد برای گزارش مرگ تأثیر بگذارد؛ برخی خانواده ها ممکن است از اعلام نام فرد جان باخته خودداری کنند، اگر احساس کنند شناسایی او می تواند خطر حمله نیروهای اسرائیلی به خانواده را افزایش دهد. در مقابل، برخی دیگر ممکن است فعالانه در پی مستندسازی مرگ باشند تا شواهدی برای درخواست کمک یا طرح دعاوی حقوقی در اختیار داشته باشند. مرگ های مستقیم، یعنی مرگ هایی که در اثر بمباران رخ می دهند، مرگ های غیرمستقیم، یعنی مرگ هایی که در اثر تخریب نظام سلامت و وخامت شرایط زندگی ایجاد می شوند، در جنگ های مدرن می توانند تفاوت بسیار زیادی داشته باشند. با این حال، تعیین اینکه دقیقاً چه چیزی «مرگ مستقیم» محسوب می شود، همیشه کاملاً روشن نیست. افرادی که پس از مجروح شدن به دلیل عفونت خونی جان می یازند، کسانی که پس از جراحات ناشی از له شدگی در اثر انفجار دچار نارسایی کلیه می شوند، یا افرادی که به دلیل نبود منابع، ناتوانی در رسیدن به بیمارستان یا نبود جراح، بدون دسترسی به عمل جراحی جان خود را از دست می دهند، ممکن است در یک منطقه خاکستری میان طبقه بندی مرگ مستقیم و غیرمستقیم قرار گیرند. طبقه بندی این مرگ ها به عنوان مرگ غیرمستقیم و حذف آنها از برآورد مرگ و میر مستقیم، خطر کم برآورد کردن میزان مرگبار بودن حملات را به همراه دارد؛ در حالی که طبقه بندی تمام این موارد به عنوان مرگ خشونت آمیز نیز ممکن است سازوکارهای مرتبط با نظام سلامت را که می توانستند از وقوع یک پیامد مشخص جلوگیری کنند، پنهان کند.

تحلیل های «ثبت بازیت» و تطبیق و تلفیق چند مجموعه داده، در صورت امکان، می توانند به برآورد میزان کم شماری احتمالی کمک کنند؛ این کار از طریق مقایسه فهرست هایی انجام می شود که تا حدی با یکدیگر همپوشانی دارند، مانند سوابق مراکز درمانی، سردخانه ها، آمارهای اعلام شده مرگ و میر و گزارش های خانواده ها. باین حال، این روش ها اغلب به کامل بودن منابع خود وابسته اند و همین مساله است که مطالعه مبتنی بر پیمایش

مسأله نسل کشی به حدی برای صهیونیست ها مهم و هزینه زا بوده که نخست وزیر رژیم صهیونیستی و قصاب غزه در مجمع عمومی سازمان ملل بار دیگر وادار شد نسل کشی اسرائیل را انکار کند، مسأله ای که نشان می دهد چقدر این موضوع برای رژیم سنگین تمام شده است. ایندپندنت اسرائیل سال گذشته در گزارشی نوشت: دکتر ریچارد هیل و دکتر کیدئون بولیا اعلام کردند یک تحلیل جدید نشان می دهد که آمار واقعی مرگ و میر غزه، از جمله مرگ و میر ناشی از محرومیت می تواند بیش از ده برابر بیشتر از آمار رسمی باشد. بر اساس تحقیقات این دو پزشک، سطح تخریب در این منطقه کوچک ۲۶۰ کیلومتر مربعی - و یکی از پرجمعیت ترین مکان های روی زمین - به حدی است که دسترسی به کسانی که تحت تأثیر بمب ها و گلوله ها قرار گرفته اند، به طرز غیرقابل توصیفی دشوار است. نوار غزه به طور کامل ویران شده است و ارتش تروریست رژیم صهیونیستی تا ژوئن سال ۲۰۲۵، صدها تن مواد منفجره روی آن ریخته اند. بین ۱۲۰ تا ۱۷۰ هزار جسد زیر ۴۰ میلیون تن آوار مدفون مانده است. علاوه بر این، با توجه به حملات یو و فقه به مراکز درمانی و تنها بیمارستان معناست که کل تلفات غزه ۱۳۶۰۰۰ مرگ خشونت آمیز به علاوه ۵۴۴۰۰۰ مرگ ناشی از محرومیت تحمیلی خواهد بود که منجر به مجموع سرسام آور ۶۸۰۰۰۰ مرگ تا ۲۵ آوریل ۲۰۲۵ می شود. رقم تکان دهنده ۶۸۰ هزار نفر از محاسباتی مبتنی بر سایر درگیری ها در سراسر جهان به دست آمده است. بایگانه داده حقوق و سیاست جهانی (UNHCRRefworld) ثبت می کند که نسبت مرگ های غیرمستقیم به مرگ های مستقیم در جنگ های مختلف دهه های اخیر از حدود دو تا ۱۶ متغیر است. بنابر این، تخمین ۶۸۰ هزار نفر از مرگ های غزه حدود ۱۱ برابر بیشتر از آخرین رقم تلفات حدود ۶۰ هزار نفری است که در حال حاضر توسط رسانه های جریان اصلی غرب گزارش شده است. نوزادان بیشترین خطر را دارند. تجزیه و تحلیل جامع مرگ و میر قابل اجتناب ناشی از محرومیت در همه کشورها از سال ۱۹۵۰ به بعد نشان می دهد که مرگ و میر نوزادان زیر پنج سال حدود ۷۰ درصد از مرگ و میرهای قابل اجتناب در کشورهای فقیرا را تشکیل می دهد. در اوایل ماه مه ۲۰۲۴، یک مطالعه مشترک توسط برنامه توسعه سازمان ملل متحد و کمیسئون اقتصادی و اجتماعی غرب آسیا (ESCWA) گزارش داد که نرخ فقر در غزه، که از قبل هم زمزم بود، از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ به ۵۸.۴ درصد افزایش یافته است. از آن زمان، شرایط روه وخامت گذاشته است. نوزادان بسیار آسیب پذیر هستند. بنابر این به عنوان مثال، تغذیه با شیر مادر برای مادران غزای که به شدت آسیب دیده اند و به طور قابل توجهی از آب، غذا، سرپناه، بهداشت، شیشه شیر، شیر خشک، برق، فاضلاب، دارو، مراقبت های پزشکی و سایر ملزومات حیاتی که از قدرت اشغالگر طبق مواد ۵۵ و ۵۶ کنوانسیون چهارم ژنو (IV) در مورد حمایت از افراد غیرنظامی در زمان جنگ مطالبه می شود، محروم هستند، بسیار مشکل ساز خواهد بود. ارقام ارائه شده توسط وزارت بهداشت غزه تنها تکه یخی عظیم است که رنج غیرقابل تصویری را که مردم فلسطین متحمل می شوند، نشان می دهد. البته این تنها بخشی از یک داستان بسیار بزرگتر و هولناک از سختی های جسمی و روانی است که تقریباً فراتر از درک است.

مقیاس هولناک کشتار

مقیاس هولناک کشتار سال ۲۰۲۴، محله لنست تخمین محافظه کارانه ای از چهار مرگ غیرمستقیم به ازای هر یک مرگ مستقیم گزارش داد. با فرض اینکه مرگ و میر ناشی از محرومیت چهار برابر مرگ و میر خشونت آمیز باشد - تخمینی در پایین ترین حد پیش بینی ها - پس ۱۳۶۰۰۰ مرگ خشونت آمیز پس از ۱۵.۵ ماه کشتار (۲۵ آوریل ۲۰۲۵) به معنای ۵۴۴۰۰۰ مرگ غزه ناشی از محرومیت تحمیلی خواهد بود. این بدان معناست که کل تلفات غزه ۱۳۶۰۰۰ مرگ خشونت آمیز به علاوه ۵۴۴۰۰۰ مرگ ناشی از محرومیت تحمیلی خواهد بود که منجر به مجموع سرسام آور ۶۸۰۰۰۰ مرگ تا ۲۵ آوریل ۲۰۲۵ می شود. رقم تکان دهنده ۶۸۰ هزار نفر از محاسباتی مبتنی بر سایر درگیری ها در سراسر جهان به دست آمده است. بایگانه داده حقوق و سیاست جهانی (UNHCRRefworld) ثبت می کند که نسبت مرگ های غیرمستقیم به مرگ های مستقیم در جنگ های مختلف دهه های اخیر از حدود دو تا ۱۶ متغیر است. بنابر این، تخمین ۶۸۰ هزار نفر از مرگ های غزه حدود ۱۱ برابر بیشتر از آخرین رقم تلفات حدود ۶۰ هزار نفری است که در حال حاضر توسط رسانه های جریان اصلی غرب گزارش شده است. نوزادان بیشترین خطر را دارند. تجزیه و تحلیل جامع مرگ و میر قابل اجتناب ناشی از محرومیت در همه کشورها از سال ۱۹۵۰ به بعد نشان می دهد که مرگ و میر نوزادان زیر پنج سال حدود ۷۰ درصد از مرگ و میرهای قابل اجتناب در کشورهای فقیرا را تشکیل می دهد. در اوایل ماه مه ۲۰۲۴، یک مطالعه مشترک توسط برنامه توسعه سازمان ملل متحد و کمیسئون اقتصادی و اجتماعی غرب آسیا (ESCWA) گزارش داد که نرخ فقر در غزه، که از قبل هم زمزم بود، از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ به ۵۸.۴ درصد افزایش یافته است. از آن زمان، شرایط روه وخامت گذاشته است. نوزادان بسیار آسیب پذیر هستند. بنابر این به عنوان مثال، تغذیه با شیر مادر برای مادران غزای که به شدت آسیب دیده اند و به طور قابل توجهی از آب، غذا، سرپناه، بهداشت، شیشه شیر، شیر خشک، برق، فاضلاب، دارو، مراقبت های پزشکی و سایر ملزومات حیاتی که از قدرت اشغالگر طبق مواد ۵۵ و ۵۶ کنوانسیون چهارم ژنو (IV) در مورد حمایت از افراد غیرنظامی در زمان جنگ مطالبه می شود، محروم هستند، بسیار مشکل ساز خواهد بود. ارقام ارائه شده توسط وزارت بهداشت غزه تنها تکه یخی عظیم است که رنج غیرقابل تصویری را که مردم فلسطین متحمل می شوند، نشان می دهد. البته این تنها بخشی از یک داستان بسیار بزرگتر و هولناک از سختی های جسمی و روانی است که تقریباً فراتر از درک است.

منبع: The Lancet